

§ 22.

Да испалня той мой завѣтъ и за душеприказчики назначавамъ:

1. Одесскій ать купца Николая Степановича Палаузова.

2. Одесскій ать купца Матвѣя Петровича Милованова.

3. Братаницъ ать ми, что горѣ упоменахъ, Николая Никифорова Априлова.—Съ пожло право при смерть та си, или още при животъ ать, да назначать преемники тѣ си, кои то влазватъ на място то имъ, яко душеприказчики съ единаково право да назначаватъ преемники тѣ си, пакъ тѣ тѣхни тѣ безпреривно на вѣчни времена. Желаніе то ми е, преемники тѣ на душеприказчики тѣ да сж Габровци или Бѣлгаре. Воспитанники тѣ что ся усовершенствувахъ, иматъ преимущественно право, да ся избирать душеприказчики, ако живеятъ въ Одесса. На случай, чи въ Одесса не ще да има достойни и совѣстливи Габровци, или ихъ потомки, тогава да ся избиратъ и други Бѣлгаре, или и лица отъ други народи. Душеприказчики тѣ ми распоряжаватъ сичко то съ чиста совѣсть, и благоразмотреніе, и не отвѣчаватъ за управление то си, освенъ въ ясно злоупотребленіе. Като ся утверди отъ присутствено място, той мой завѣтъ, моля ся на основа присутствено място, отъ кое то ще зависва той мой ать завѣтъ, да има наблюденіе, за да ся испытывая по точный ать смыслъ завѣтъ ать, да получава отъ душеприказчики тѣ секагодишна та вѣдомость (хисапъ) на приходъ ать, и расходъ ать, и да поправя, что сж упустили, или погрѣшили. Ако ся случи, душеприказчикъ ать, додѣ е живѣтъ; да не назначи преемникъ ать си, Габровска та община, презъ директори тѣ училищни, назначаватъ го отъ Одесскы тѣ жители. Число то на душеприказчики тѣ да не бжде по малко отъ три лица; два лица дѣйствовать совершенно безъ третіе то. Ако живеятъ въ други мѣста душеприказчики тѣ иматъ право да назначаватъ повѣрени (векили).